

Messun saarna
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
12. sunnuntai helluntaista, 20.8.2023

Pyhän aihe	Itsensä tutkiminen
Liturginen väri	Vihreä
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 51:6–14
Vanhan Testamentin teksti	1. Samuelin kirja 17:37–45
Epistolateksti	Roomalaiskirje 7:14–25
Evankeliumi	Matteus 21:28–32

Virret

Alkuvirsi	288	Silmäisi eteen Jeesus
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	304	Oi Jeesus Kristus autuuden
Uhrivirsi	307	Kiitos olkoon Jumalalle
Ehtoollisvirret	740, 741	Kuinka enää heikommaksi, Jos hento ja
Päätösvirsi	822	On Jeesus lunastuksen

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias, iankaikkinen, katoamaton Jumala, jonka laupeus on paljon suurempi kuin niiden sydämen halut, jota Sinua rukoilevat. Vuodata pyhä armosi meidän päallemme, ja anna anteeksi meidän rikoksemme. Sinä yksin annat enemmän kuin mitä me koskaan osaamme anoa tai ymmärtää. Sytytä meihin rakkautesi. Sinun rakkaan Poikasi, Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden. Aamen.

Saarnateksti: Roomalaiskirje 7:14–25

Saarnan aihe Lepo Kristuksen ansiossa

Johdanto

Päivän epistolateksti Roomalaiskirjeen luvusta 7 on yksi lohduttavimpia pyhässä Raamatussa. Jollei meillä olisi näitä sanoja pyhässä Raamatussa, moni kristitty olisi murtunut niiden sisäisten taistelujen alla, joita hän arjen vaelluksessaan kohtaa. Roomalaiskirjeen luvun 7 jakeet 14–25 avaavat meille sen kovimman taistelukentän, jonka kohtaamme vaeltaessamme kohti Jumalan Taivasta. Kristillisiin kirkkoihin on tunkeutunut läpi kirkon historian niitä, jotka eksyttävällä tavalla painottavat ihmisen pyhitystä tavalla, jossa annetaan ymmärtää, että vuosi vuodelta ihmisessä on vähemmän syntiä ikään kuin kristitty tulisi vuosi vuodelta paremmaksi. Tällaisen opetuksen seurauksena moni vilpittön kilvoittelija sortuu päivittäisten lankeemusta alla ja ehkä palaa takaisin maailmaan. Sillä kiistatonta on, että jokainen Jeesuksen Kristuksen seuraaja, jokainen kastettu ja Jeesukseen uskova, kohtaa päivittäin ankaran taistelun sisimmässään lihan (synnin) ja Hengen välillä. Se on osa tervettä uskoa. On jopa niin, että sielujemme vihollinen perkele ei jätä yhtään kastettua rauhaan, tietäen, että siltä on riistetty saalis

Jumalan valtakuntaan ja siksi se käy herkeämättä kimppuumme. Sen lisäksi oma lihamme ja maailma sotivat meitä vastaan.

Tämä perikooppi (käsillä oleva pyhän Raamatun kohta – kappale) tuo esiin sen realiteetin, että kristityssä ihmisessä on alati taistelu lihan ja Pyhän Hengen välillä; perisyntien turmelus vielä asuu meissä, ja oman lihan tunkiosta nousee alati esiin niin ilkeitä asioita, että me itsekin oikein järkytymme. Samalla tämä perikooppi on mitä lohduttavin siinä, että me tiedämme varmuudella, että pyhällä Paavalilla oli samanlainen ongelma kuin meilläkin; langennut sydän piinasi häntä ja vain Pyhän Hengen lohdutus ja Jumalan armo nostivat Paavalin pois noista syvistä vesistä. Jotkut ovat kirkon historian aikana koettaneet väittää, että Paavali puhuu tässä ennen omaa kääntymystään, eli että hän puhuisi tässä Paavalista, joka eli ilman Kristusta. Tämä ei pidä paikkaansa. Luemme aivan selvästi, että jakeissa 9–11 Paavali puhuu menneessä aikamuodossa: **”Minä elin ennen ilman lakia ... ja minä kuolin.”** (Roomalaiskirje 7:9–10) ja jakeesta 14 alkaen nykyisessä aikamuodossa: **”laki on hengellinen, minä lihallinen.”** (Roomalaiskirje 7:14) Paavali puhuu tässä apostolina, Kristuksen rakkaana ja omana. Nostamme esiin tekstistä kaksi asiaa:

- i. Jumalan laki on hengellinen mutta minä lihallinen
- ii. Minä tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalaa

1. Jumalan laki on hengellinen mutta minä lihallinen (Roomalaiskirje 7:14)

Jokaisella ihmisellä on kaksi perustavaa laatua olevaa ongelmaa; 1) se, että olemme myyty synnin alaisuuteen ja 2) se, että Jumala on vanhurskas ja Hänen vanhurskas lakinsa on tarkoitettu tekemään synty suureksi. (Roomalaiskirje 5:20)

Te tiedätte, että lentokentillä on lennonjohtotorni, josta ohjataan ja seurataan kaikkea lentoliikennettä, niin alueen yli lentäviä kuin kentälle laskeutuvia ja sieltä lähteviä lentokoneita. Lennonjohtotornissa täytyy kaiken toimia tarkasti ja ennakoitavasti, siellä on täysi tilannetaju, muuten tuloksena on vakavia lento-onnettomuuksia. Lennonjohtotorni on siis ohjauskeskus. Ihmisessä sielu, sydän ja omatunto on tuo ohjauskeskus. Meidän ongelmanamme on, että perisyntien seurauksena tuo ohjauskeskus on viallinen, tuhoutunut. Ei ole kysymys vain jostain yksittäisen lentokoneen virheellisestä ohjauksesta, toisin sanoen, pahasta ajatuksesta, sanasta tai teosta tai epäuskon välähdyksestä, vaan koko ohjauskeskus, koko lennonjohtotorni on viallinen. Voimme verrata tilannetta siihen, että toimivan lennonjohtotornin sijaan lentokentällä seisoo yksittäinen ihminen heiluttaen punaista lippua sinne tänne ja yrittää epätoivoisesti ilman voimaa, ilman radiota ja keskitettyä toimintaa käsin huitoa ohjeita ohi kiitävälle, nouseville ja laskeville koneille. Seurauksena on täysi kyvyttömyys tehdä sitä, mikä oikein on ja erinomaisesti toimivan ihanteellisen lennonjohtotornin käsikirja (Jumalan käskyt) on kaikkine vaatimuksineen ja tehtävineen tämän poloisen yksinäisen kiitoradan kulmalla seisovan virkailijan jaloissa ja hän toteaa: mahdoton täyttää, olen kyvytön toteuttamaan sen. Tämän kaltaisesta perustavaa laatua olevasta ongelmasta Paavali puhuu.

Miksi et siis toteuta sitä, mitä sinä tahdot (hengellisessä mielessä) eli miksi et täytä Jumalan kymmentä käskyä niiden koko kirkkaudessaan, selkeydessään ja syvyydessään? Koska olet myyty synnin alaisuuteen. Tämä tapahtui Paratiisissa Aadamin ja Eevan lankeemuksessa. Perisynti on tullut meihin luonnollisen sikiämisen kautta. Siksi se on perisynti – peritty synti. Oletko sinä siis kuitenkin vastuussa siitä, koska se on peritty? Kyllä sinä olet, sillä näin todistaa Raamattu: **”Sen tähden, niin kuin yhden ihmisen kautta (Aadamin ja Eevan) kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin on kuolema tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet”** (Roomalaiskirje 5:12) ja **”Tuomio tuli yhdestä ihmisestä kadotukseksi.”** (Roomalaiskirje 5:16 ja 18) Sinä et voi ymmärtää järjelläsi

perisyntiin syvyyttä ja turmeluksen vakavuutta, se täytyy uskoa Jumalan Sanan ilmoituksen perusteella: **Pyhä Henki ilmoittaa Sanan kautta** sinulle kadotetun tilasi, että Hän saisi vuodattaa Jeesuksen veriansion koko täyteyden sinun sielullesi. Jumalan armo Jeesuksen sovitustyössä Golgatan ristillä, uudistaa sinun sielusi, sydämesi ja puhdistaa omantuntosi, ja antaa Pyhän Henkensä sinuun taistelemaan synnin himoja vastaan. Tämän vuoksi olemme lihan ja Hengen taistelulenttänä. Ilman Jumalan Pyhää Henkeä, me eläisimme synnin orjina ja kyvyttöminä voittamaan lihan ja perkeleen houkutuksia.

2. Niin minä tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia

Paavalin sanoissa huokuu valtava levollisuus; hän ei ole oman vanhurskautensa, oman onnistumisensa tai oman kelpaamisensa varassa, vaan Kristuksen varassa. Kuinka Paavali voikaan sanoa: **”Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä. Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu.”** (Roomalaiskirje 7:16–17). Yhtäältä hän sanoo **”Tahto minulla kyllä on”** (Roomalaiskirje 7:18) ja toisaalta **”paha riippuu minussa kiinni.”** (Roomalaiskirje 7:21) Näissä kahdessa jakeessa käytetään samaa kreikan sanaa ”parakeimai”, joka tarkoittaa **”maata vieressä”** ja joka on jakeessa 18 käännetty **”on”** ja jakeessa 21 käännetty **”riippua kiinni.”** Tämä kiteyttää kaiken lihan ja Hengen välisestä taistelusta kristityssä, joka nousee siitä, että Kristus on antanut syntisi anteeksi, on sinun täydellinen vanhurskautesi ja on saattanut sinut Jumalan ystäväksi, ja kuitenkin samalla synti **”makaa sinun vieressäsi”, riippuu sinussa kiinni**, aina siihen ihanaan päivään asti, kun sinut kutsutaan Taivaan kirkkauteen Kristuksen ansion perusteella.

Ystävä, näin sinäkin sanot, sinä, joka olet Kristuksessa vanhurskautettu, Kristuksen lahjavanhurskaudella puettu, joka olet kasteessasi saanut syntisi anteeksi ja Jeesuksen vaikuttamassa uskossa omistat syntien anteeksiantamisen. Paavalikin vakuuttaa, että Jumala laki on hyvä ja hän siis rakastaa Jumalan lakia, vaikka ei voi sitä täyttää! Raamattu sanoo: **”Sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyin Jumalan lakiin.”** (Roomalaiskirje 7:22) Ilmaisu on voimakas; se tarkoittaa **”minä syvästi iloitsen Jumalan laista.”** Paavali sanoo näin, koska Kristus on hänen lain täyttäjänsä ja hän elää nyt armossa, Jeesuksen verihaavoissa. Kristuksen täydellisen ja puhtaan vanhurskauden Jumala lukee sinun hyväksesi, kun uskossa turvaudut Vapahtajaan Jeesukseen. Eikä tämä vanhurskaaksi lukeminen ole vain jonkinlaista ”juuri ja juuri kelpaan Jumalalle” vanhurskautta, vaan sellaista, jossa sinusta on tullut Jumalan ystävä ja perheenjäsen. Ruumissamme, jäsenissämme ja olemuksessamme näemme kuitenkin vielä tämän elämän ajan perisyntiin turmeluksen, sen lihan, joka ei koskaan käänny kristityksi, mutta Pyhä Henki sinussa sotii lihaa vastaan ja kirkastaa kuolemattomalle sielullesi Jeesusta ja Hänen ansiotaan.

Ystävä, nämä Raamatun sanat ovat lohdutus sinulle, ahdistetulle sielulle, joka näet itsessäsi vain kelvottomuutta ja joita sydämestä nousevat pahat ajatukset rasittavat. Tämä on hyvä uutinen, evankeliumi Kristuksesta sinulle, joka kyllä soisit olevasi hyvä kristitty, mutta joka päivä päivältä tulet muserretuksi omiin lankeemuksiisi. Tässä, ystävä, on vakuutus sinulle, että tämä lihan ja Pyhän Hengen välinen taistelu sinussa on terveen uskon merkki, sen, että jos et koe mitään lihan ja Hengen välistä taistelua, olet hengellisesti kuollut, mutta jos sinä sen näet tämän taistelun itsessäsi, niin sinulla on Pyhä Henki ja Kristus on sinun vanhurskautesi. Sinulle siis myös kuuluu luvun kahdeksan sanat: **”Kiitos Jumalalle, nyt ei mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. Sillä elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.”** (Roomalaiskirje 8:1–2) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa